

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

DECIZIA nr. 4 / 17.01. 2005

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice asupra contestatiei formulata de **S.C. X** impotriva deciziei de impunere emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala intocmita pe baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala emis de Activitatea de Inspectie Fiscala.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 176 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 174 si art. 178 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. S.C. X contesta masurile dispuse de organele de control ale Activitatii de Inspectie Fiscala prin decizia de impunere intocmita in urma analizei constatarilor efectuate prin raportul de inspectie fiscala , precizand urmatoarele :

Contestatoarea considera ca estimarea veniturilor efectuata de organele de control nu indeplineste conditiile impuse de lege intrucat s-a luat in calcul doar un singur element, respectiv cifra de afaceri.

Contestatoarea sustine ca dobanzile si penalitatile la TVA sunt calculate pana la data de 02.11.2004 desi societatea se afla in procedura prevazuta de Legea nr.64/1995 republicata, privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului, din ianuarie 2004 iar potrivit art.45 din actul normativ mai sus mentionat, "Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu va putea fi adăugată creantelor născute anterior deschiderii procedurii si negarantate cu ipotecă, gaj sau altă garantie

reală mobilă ori drept de retenție, de orice fel, sau părților negarantate din creanțele garantate cu astfel de garanții, de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată a creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la prevederile de mai sus”, astfel încât contestatoarea consideră ca organele de control au calculat eronat dobânzi și penalități.

Contestatoarea consideră că dacă nu a desfășurat nici un fel de activitate începând cu semestrul II al anului 2003 și nu a realizat venituri, pe cale de consecință nici estimarea unei taxe pe valoarea adăugată nu este posibilă iar din analiza bilanțului contabil rezultă faptul că S.C. X nu a desfășurat nici un fel de activitate începând cu semestrul II al anului 2003.

Față de cele prezentate anterior, petenta contestă parțial sumele stabilite prin decizia de impunere, *intocmită în urma analizei constatarilor efectuate prin raportul de inspecție fiscală* și solicită anularea sumelor contestate.

II. Prin raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere încheiată de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Mureș, s-au constatat următoarele:

Organele de control au consultat la Administrația Finanelor Publice actele din dosarul fiscal al contribuabilului și au constatat că în dosarul fiscal contestatoarea are actele de constituire, că are depuse parțial deconturile de TVA și declarațiile de impozite și taxe precum și faptul că are depuse toate bilanțurile contabile și raportările contabile până la 31.12.2003 iar bilanțul contabil aferent semestrului I 2004 nu e depus la organul fiscal teritorial, respectiv Administrația Finanelor Publice.

Organele de control au solicitat contestatoarei punerea la dispoziție a tuturor actelor și documentelor contabile necesare efectuării controlului fiscal, aceste documente fiind prezentate parțial de către agentul economic.

Organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea obligațiilor fiscale prin estimare potrivit prevederilor art.14 din Legea nr.87/1994, republicată, privind combaterea evaziunii fiscale și a prevederilor art.60 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, având în vedere că pentru perioada ianuarie 2000 - decembrie 2000 și perioada martie 2001 - noiembrie 2001, contestatoarea nu a pus la dispoziție organelor de control documentele financiar - contabile solicitate.

Organele de inspectie fiscala au stabilit, in vederea determinarii obligatiilor fiscale prin metoda estimarii, un etalon de pornire pentru calcularea sumelor reprezentand obligatii bugetare precum si au actualizat la inflatie obligatiile fiscale stabilite drept etalon, avandu-se in vedere rata inflatiei comunicata de Comisia Nationala de statistica aferenta intervalului de timp cuprins intre sfarsitul perioadei la care se refera etalonul si cel al perioadei pentru care se refera estimarea.

Raportul de inspectie fiscala, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere, a fost inaintat de catre organele de control Parchetului de pe langa Curtea de Apel.

III. Luand in considerare constatările organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, se retine:

Cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care actul de control contestat a fost transmis de catre inspectorii fiscali organelor de urmarire si cercetare penala.

In fapt, prin adresa, anexata in copie la dosarul cauzei, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice a transmis o copie a raportului de inspectie fiscala, incheiat la S.C. X, Parchetului de pe langa Curtea de Apel, in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive a infractiunilor prevazute la **art.9 din Legea nr.87/1994, republicata**, "Constituie infractiune si se pedepseste cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă refuzul de a prezenta organelor de control, împuternicite conform legii, documentele justificative si actele de evidentă contabilă, precum si bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor si contributiilor la fondurile publice, în vederea stabilirii obligatiilor bugetare".

In drept, art. 183 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata precizeaza:

"Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârşirii unei

infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare stabilite prin decizia de impunere încheiată în urma constatarilor din raportul de inspectie fiscală și stabilirea caracterului infraccional al faptelor savarsite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei dedusă judecătii.

Această interdependență constă în faptul că societatea contestatoare nu a pus la dispoziția organelor de control actele și documentele contabile aferente perioadei 01.01.2000 - 31.12.2001, necesare desfășurării verificării.

Organele de control au transmis prin adresă o copie a raportului de inspectie fiscală, ale cărui constatări au stat la baza deciziei de impunere, organelor de cercetare penală de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speta o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infraccional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infraccionale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma totală contestată

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 183 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Suspendarea soluționării cauzei referitoare la suma totală contestată, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de control, urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent pentru solutionarea cauzei potrivit dispozitiilor legale.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 30 de zile de la data comunicarii, conform prevederilor legale.